

mærke. Hvad det ærede Medlem fra Vonsild (Bramsen) udtalte, har den højtærede Minister allerede omtalt, ligesaa vel som de mange Enkeltheder, der blive at overveje. Naar en saadan mulig Adskillelse kommer under Forhandling, vil det blive den Tids Opgave at tage de Ting op til Overvejelse. Det, som er Formaalet nu, er som sagt kun at give Plads for, at en saadan Adskillelse kan ske paa en tilfredsstillende Maade, uden at man skal besvære Lovgivningsmyndighederne dermed, og jeg tror, at alle Parter i den Henseende have en god Tro til, at Fremtiden vil løse denne Opgave tilfredsstillende, hvad enten man vælger fremdeles at ville høre ind under Herning Købstad, eller man efter de indkomne Oplysninger og de Overvejelser, der foretages under Ministerens Ledelse, fra begge Sider er tilfreds med, at Adskillelsen foretages. Hermed skal jeg atter anbefale at vedtage de stillede Ændringsforslag.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingens.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg A., Sp. 4629)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, til § 6 (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 6, saaledes ændret, samt §§ 7—14

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, om en ny Paragraf

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede *Lovforslags Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 om en Statstidende.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Sagen sattes til Forhandling.

Nørhave: De Ændringer, dette Lovforslag har gennemgaaet i Landstinget, have ikke indgribende Betydning. Da Lovforslaget gik her fra Folketinget, bemyndigede det Indenrigsministeren til at træffe Afgørelse om, hvilke Bekendtgørelser der kunde optages i Statstidende ud over dem, der bestemmes i Lov af 23. Januar 1903. Det bemyndigede Ministeren til at lade Bekendtgørelser indrykke fra offentlige Myndigheder, Legater og offentlige Stiftelser samt fra Institutioner, Selskaber og Foreninger. Landstinget har imidlertid fundet Anledning til at undtage Institutioner, Selskaber og Foreninger, saa at disse ikke fremtidig skulle have Lov til at faa indrykket Kundgørelser i Statstidenden. Hvilke Motiver Landstinget har haft til at foretage denne Ændring, fremgaar ikke tydeligt hverken af Landstingets Betænkning eller de Udtalelser, der ere fremkomne ved Behandlingen i Landstinget, undtagen for saa vidt som det er fremhævet, at Selskaber og Foreninger ikke ville kunne nøjes med at avertere i Statstidenden, da denne ikke er et Blad, der kommer ud til den almindelige Befolkning, og de Annoncer, Folk ville have i Bladene, ville de jo gerne have ud til Publikums Opmærksomhed. Disse Foreninger og Selskaber ville imidlertid sikkert ikke i stort Tal finde Anledning til at bekendtgøre i Statstidenden, saa af den Grund kan Finansudvalget ikke finde Anledning til at foreslaa at ændre Lovforslaget fra den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Landstinget. Jeg kunde tænke mig en anden Grund til, at disse Institutioner, Selskaber og Foreninger ere slettede i Landstinget. Der kunde være Foreninger, hvis Bestyrelser havde Forpligtelse til at bekendtgøre i Bladene, men som maaske paa en eller anden Maade kunde være interesserede i, at deres Bekendtgørelse blev saa lidt som muligt bekendt for Publikum, og saadanne Selskaber kunde maaske saa avertere i Statstidende for at hindre, at deres Bekendtgørelser virkelig bleve læste. Henset dertil have vi selvfølgelig ikke noget imod, at Bemyndigelsen er slettet; det kan jo ikke være Lovgivningsmagts Opgave at fremme noget saadant, som egentlig vil være en Slags falsk Reklame. Da Finansudvalget altsaa har ment, at den foretagne Ændring ikke har synderlig Betydning, er det enigt om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, det har faaet i Landstinget, i Haab om, at denne lille Lov vil